

2008. december 17-én benyújtott kereset – Eni SpA kontra Bizottság

(T-558/08. sz. ügy)

(2009/C 44/104)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Eni SpA (Róma, Olaszország) (képviselők: M. Siragusa ügyvéd, D. Durante ügyvéd, G.C. Rizza ügyvéd, S. Valentino ügyvéd, L. Bellia ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg teljes egészében vagy részben a határozatot, és alkalmazza ennek következményeit a bírság összegére;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan semmisítse meg vagy csökkentse a bírságot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek, díjak és tiszteletdíjak viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat megegyezik a T-540/08. sz., Esso és társai kontra Bizottság ügy alapjául szolgáló határozattal.

Kérelmei alátámasztására a felperes a következőképpen érvel:

- az EK 81. cikk megsértése és téves alkalmazása, amennyiben a határozat 1. cikke – Di Serio úrnak az október 30-án és 31-én Hamburgban tartott technikai találkozón való jelenléte alapján – megállapította, hogy az Eni részt vett a folytatólagos jellegű megállapodásban és/vagy összehangolt magatartásban. Az Eni többek között ténybeli hibákra, és azok jogi következményeire hivatkozik, mivel i) a Bizottság megállapította, hogy az Eni a közigazgatási eljárás során nem hivatkozott arra a védelmében, hogy Di Serio úr „nyíltan elhatárolódott” a fent említett találkozó tartalmától, és ii) a Bizottság tévesen értékelte az Eni állításait a Sasoltól és aMOL-tól származó dokumentumokban megjelölt áremelkedések közötti különbségeket illetően. E hibákon kívül a felperes úgy véli, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor folytatólagos jellegű megállapodásban és/vagy összehangolt magatartásban való részvételt tulajdonított az Eninek, míg az Eni nem vett részt „átfogó tervben”, és a két jogsértés alkotóelemei nem nyertek bizonyítást;
- az EK 81. cikk megsértése és téves alkalmazása, amennyiben a határozat 1. cikke megállapította, hogy az Eni részt vett a folytatólagos jellegű megállapodásban és/vagy összehangolt magatartásban 2002. február 21. és 2005. április 28. között. Az Eni többek között a részvételének versenyellenes jellegének értékelését vitatja az árak rögzítésére és érzékeny információk cseréjére irányuló megállapodás és összehangolt magatartás alkotóelemeinek hiányára hivatkozva.

– az EK 81. cikknek, az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének, valamint a bírságok megállapításáról szóló iránymutatásnak a megsértése és téves alkalmazása. E tekintetben a felperes a következőkre hivatkozik:

– a Bizottság ésszerűtlen, az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét sértő módon határozta meg a bírság alapösszegét és további összegét. A Bizottság az eladások értékének 17 %-át vette figyelembe a bírság alapösszegének (és a további összegének) a meghatározásához, arra támaszkodva, hogy az Eni volt felelős az árak rögzítéséért és az információk cseréjéért, ugyanakkor gyakorlatilag azonos együtthatót (18 %) alkalmazott a kartell többi résztvevője esetében, amelyek ezenfelül felosztották a piacokat és/vagy az ügyfeleket.

– a Bizottság figyelmen kívül hagyta a jogbiztonság elvét, amikor a visszaesés súlyosító körülményét alkalmazta, annak ellenére, hogy az Eni leányvállalatai által az 1980-as években elkövetett jogsértések nem tudhatóak be az Eninek, és azokat nem is tudták be a határozatok időpontjában. Ráadásul a korábbi jogsértések és a határozatban megállapított jogsértések között eltelt idő hossza indokolatlanná teszi a visszaélés fogalmának alkalmazását.

– a Bizottság nem alkalmazta a felperes kartellben való részvétele másodlagos jellegére, és a technikai találkozón hozott határozatok végrehajtásának hiányára alapított enyhítő körülményeket. A felperes továbbá eladja, hogy bizonyítékot szolgáltatott Monti úr azon meggyőződésére vonatkozóan, hogy teljesen jogszerű találkozókra vesz részt, hiszen azok az EWF keretében kerültek megszervezésre, és mindenesetre arra vonatkozóan, hogy az Eninek egyáltalán nem állt szándékában jogsértést elkövetni, mivel a leányvállalataitól kapott információk nem tették lehetővé számára e találkozók versenyellenes mivoltának értékelését.

2008. december 17-én benyújtott kereset – STIM d'Orbigny kontra Bizottság

(T-559/08. sz. ügy)

(2009/C 44/105)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Société de travaux industriels et maritimes d'Orbigny (STIM d'Orbigny SA) (Párizs, Franciaország) (képviselő: F. Froment-Meurice ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg a Bizottság megtámadott határozatának semmisségét;

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét, amely megállapítja, hogy (1) a francia állam által a Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (a továbbiakban: SNCM) részére nyújtott 53,48 millió euró összegű ellentételezés jogellenes, de a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatást képez, (2) az SNCM 158 millió euró összegű negatív vételára nem képez állami támogatást, valamint (3) a 15,81 millió euró összegű szerkezetátalakítási támogatás jogellenes, de a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatást képez;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot, hogy fizesse meg a STIM d'Orbigny részére a megtámadott határozattal összefüggésben felmerült költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2008. július 8-i, C(2008) 3182 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság megállapította, hogy:

- a Francia Köztársaság által a közszolgáltatási kötelezettségek jogcímén az SNCM részére nyújtott 53,48 millió euró összegű ellentételezés jogellenes állami támogatást képez, de összeegyeztethető a közös piaccal;
- az SNCM 158 millió euró összegű negatív vételára, továbbá a munkavállalókra vonatkozó szociális intézkedéseknek a Compagnie Générale Maritime et Financière (a továbbiakban: CGMF) által 38,5 millió euró összegben történő átvállalása, valamint az SNCM ezzel párhuzamos, a CGMF által 8,75 millió euró összegben történő feltőkésítése nem képez állami támogatást; valamint
- a 15,81 millió euró összegű szerkezetátalakítási támogatás, amelyet a Francia Köztársaság az SNCM javára végrehajtott, jogellenes állami támogatást képez, de összeegyeztethető a közös piaccal.

A felperes a keresetének alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozik, amelyeket az alábbiakra alapít:

- az indokolás hiányára, mivel a Bizottság:
 - nem határozta meg a vizsgált piacot, illetve nem jelölte meg a versenytárs vállalkozások piaci helyzetét;
 - nem válaszolt egyes olyan érvekre, amelyeket a szóban forgó piacon működő Compagnie Méridionale de Navigation terjesztett elő, valamint
 - nem állapította meg azon tőkehozzájárulás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, amely meghaladja a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított 15,81 millió eurót;
- az alábbiakra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibákra:
 - az EK 86. cikk (2) bekezdésének a közszolgáltatási költségek ellentételezése jogcímén nyújtott 53,48 millió euró összegű tőkehozzájárulásra történő alkalmazása, amennyiben ez az összeg kétszeresen ellentételezte ugyanazon közszolgáltatási kötelezettségeket, amely túlkompenzációt eredményezett, és azt a célt szolgálta, hogy a működéssel összefüggésben keletkezett hiányt, valamint az SNCM arra való képtelenségét ellentételezze, hogy hatékonyan javítani tudja a termelékenységét;
 - az SNCM 158 millió euró összegű negatív vételára, amely nem lehetett mentes az állami támogatási elemektől; a Bizottság rosszul értelmezte a piaccgazdasági magánbefek-

tető magatartásának szempontját, és tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy annak kockázata, hogy egy esetleges felszámolás esetén a tartozás behajtása érdekében az állammal szemben fognak igényt érvényesíteni, lehetővé tette annak megállapítását, hogy az SNCM negatív eladási áron történő értékesítése bizonyul a legkevesebbé költséges megoldásnak;

- a CGMF által nyújtott 8,75 millió euró összegű tőkehozzájárulás, mivel a Bizottság nem vett figyelembe minden gazdasági, pénzügyi és jogi tényezőt, és nem bizonyította, hogy a CGMF által nyújtott hozzájárulás nem képez állami támogatást;
- a CGMF által a munkavállalókra vonatkozó szociális intézkedések céljára 38,5 millió euró összegben nyújtott hozzájárulás, mivel ez kedvezőbb helyzetbe hozta az SNCM-et ahhoz képest, amely a piaci feltételekből következett volna;
- a 22,52 millió euró összegű állami támogatás, mivel az indokolás egyik eleme sem enged arra következtetni, hogy ez a támogatás összeegyeztethető lenne a jelen esetben vizsgált közösségi iránymutatásokkal;
- az arányosság elvének és az állami támogatások egyszeri jellege elvének megsértésére, amennyiben a SNCM mint a támogatás kedvezményezettje a szerkezetátalakításhoz nem járult hozzá jelentős mértékben a saját forrásaival vagy a piaci feltételek mellett beszerzett külső finanszírozási eszközökkel, a 2006-ban meghozott intézkedések pedig a Francia Köztársaság részéről valamely vállalkozás visszaélészerű támogatásának minősülnek.

2008. december 16-án benyújtott kereset – Repsol YPF Lubricantes y especialidades és társai kontra Bizottság

(T-562/08. sz. ügy)

(2009/C 44/106)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperesek: Repsol YPF Lubricantes y especialidades, SA (Madrid, Spanyolország), Repsol Petróleo, SA (Madrid, Spanyolország), Repsol YPF, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: J. Jiménez-Laiglesia Oñate és S. Rivero Mena ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozat 1. és 2. cikkét;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgyát képező határozat megegyezik a T-540/08. sz., Esso és társai kontra Bizottság ügy alapjául szolgáló határozattal.